

Dissabte celebrà el seu benefici el popular titellaire Arturo. Tingué molta concurrència. Els seus petits actors portaren el paper ben après i el simpàtic director recullí moltes mostres d'apreci o sien monedes.

—Paper Sant Hilari per a cartes Es el predilecte dels estiuiejants.

Dilluns tingué lloc el Festival—Mestre Carbonell—festa que cada temporada revesteix el caràcter d'homenatge de simpatia al celebrat músic que tant relleu dona a totes nostres festes del Saló de l'Unió i Teatre Tivoli que's celebren durant l'estiu.

L'estimació que la Colonia sent per el mestre Carbonell, es posà a prova des de dies abans, amb un seguit de donatius formant-se'n una esplèndida exposició arribant a un nombre d'objectes artístics i de variadíssim bon gust que cridaren fortament l'atenció.

El programa força artístic anà desenrotllant-se tarda i vetlla entre aplaudiments i escoltat per grandiosa concurrència.

Ens felicitem que'l resultat per a l'homenatge hagi sigut esplèndit com per sos mèrits es mereix.

—Per objectes artístics de torn, fabricació especial de Sant Hilari a «La Modernista».

El Director de LLIROIA ha sigut nomenat President dels Jocs Florals humorístics que'l Centre Popular de San Celoni ha convocat. La festa tindrà lloc el 10 del vinent Setembre, terç dia de la Festa Major que celebra tant important vila.

—Postals Sant Hilari. Colecció encolor. Preu: 1 pta.

Avui, dijous, la companyia d'En August Barbosa que amb tant d'èxit actua aquesta temporada al Tivoli, celebra la seva festa teatral amb un festival extraordinari que per la seva llarga durada començarà a dos quarts de sis de la tarda i després d'un intermèdi per anar a sopar acabarà a la nit.

Estem segurs d'un esplèndit resultat

per les moltes simpaties de que s'han fet mereixedors els simpàtics artistes.

—Sant Hilari nevat. Col·lecció de postals recomenable. Es de lo millor en e seu gènere.

Els serveis telefònics de la Mancomunitat han sigut augmentats extraordinariament. Entre les moltes reformes i ampliacions que s'han implantat, pot contar-se des d'are amb tres noves línees entre Granollers i Barcelona. Actualment entre aquestes dues poblacions hi té la Mancomunitat 11 línees esteses.

El servei de Sant Hilari que passa per Arbúcies podrà sortir sense interrupció si la Peninsular de Barcelona atén bé, doncs a Arbúcies quedarà per a el seu servei i el de Viladrau un altre línea.

Es molt llarga la llista d'importantes ampliacions i millores que la Mancomunitat està realitzant per tota la seva xarxa telefònica, que si ja are ens posa en el millor lloc de la península, farà arribar-nos prompte al comparable de les nacions més avançades.

—LLIROIA se ven a Barcelona. Vegi's l'anunci.

—Ah, si?

—Si, senyor.

En Rodergas temia que'l prenguessin per un galantejador ridícol. Per ço procurà demostrar lo contrari a la pubilla de Masdevall. Desseguida s'adonà que hi havia simpatitzat.

Li retragué la conversa del vell aplegador que donà motiu a la noia per esplatjar-se amb el foraster, tan complert, tan galant amb ella.

—Si qu'és llàstima que s'hagi de quedar sol amb sos pensaments. Vinguims a veurer, a Masdevall, qu'és al indret d'aquest turonell—i li signava entre'l tou de fosca—S'hi compta una horeta. Es una casa gran, gran! No és com les de per avall, pro no hi falta res, gracia Deu. Hi serà ben rebut, cregui.

—Li prometo anar-hi. De temps no me'n faltará pas, i pensi, per altra part, que res m'ha de distreurer del desig de reveurer a vostè i fer més ampla coneixença.

—Ai, gracies. Ens sentirem força honrats. Sent? Ja donen la senyal de seurer a taula. Que hi anem?

pas fer pregar: a dalt falta gent. Ja hi tenia un galant seti, ja: un sacotill de llana tosa de nou qu'encara feia tuf de les xaies. M'hi vaig ben aclofar, escoltant i seguint la conversa del bon home. Com va anar, no ho sé del cert. Jo conto que fou al deixar pas al senyor Metge, que anava amb l'euga. No puc precisar-ho: lo cert és que la carreta rodolà margera avall, i jo'm vaig trovar sota. A no ser la Mare de Deu de la Salut havia d'eixir-ne esclafada. ¡Oh, si! Però, gracies a Deu, la sola reliquia que'n guardo és la coixera de la cama esquerra.

I se la guaitava amb certa resignació.

—Bé, no't donga mal temps; el teu pare hi posarà una picossada més d'unces i serà igual que l'altra. No'n farà cap cas el minyo que't pretingui.

—No cal pensar-hi per ara amb això; i com arrivi l'hora ja sabré prou veurer si'l pretendent se casa amb mi o amb les unces.

El poeta va alçar-se contrariat. Aquella conversa anava per mals viarany. Tota la simpatia que havia sentit per l'Aplegador se'n anà en orris.